

MØTEINNKALLING

Utval: Komite for Helse og omsorg
Møtestad: Solheim dagsenter/Herøy helsesenter
Dato: 15.06.2016
Tid: 14:00

Møtet startar med befaring/informasjon om psykisk helsevern i kommunen. Oppmøte på Solheim Dagsenter Klokkargardsvegen 4, 6092 Fosnavåg kl. 14:00.

Melding om forfall til tlf. 70081300.

Forfall til møter i kommunale organer skal vere gyldig i hht. Lov om kommuner og fylkeskommuner § 40, nr. 1.

Varamedlemer som får tilsendt sakliste, skal ikkje møte utan nærare innkalling.

Dersom du ønskjer din habilitet vurdert i ei sak, må du melde skriftleg frå til politisk sekretariat om dette i god tid før møtet (Forvaltningslova § 8, 3. ledd).

Fosnavåg, 08.06.2016

Bjørn Otterlei
Leiar

SAKLISTE:

Saksnr	Innhold
PS 26/16	Godkjenning av innkalling og sakliste
PS 27/16	Protokoll frå førre møte
PS 28/16	Referatsaker
PS 29/16	Standard for bruk av skjønn i vederlagsutrekning for langtidsopphald i sjukeheim
PS 30/16	Planbehov i Herøy kommune 2016-2020
PS 31/16	Engasjementstilling som Programrådgivar i flyktningsenesta
	Referatsaker
RS 4/16	Brukarutval

Prenta skriv til orientering/drøfting:

PS 26/16 Godkjenning av innkalling og sakliste

PS 27/16 Protokoll frå førre møte

PS 28/16 Referatsaker

Pleie- og omsorgsavdelinga

SAKSFRAMLEGG

Sakshandsamar:	RVB	Arkivsaknr:	2016/513
		Arkiv:	231

Utvallsaksnr	Utval	Møtedato
22/16	Eldrerådet	13.06.2016
29/16	Komite for Helse og omsorg	15.06.2016
124/16	Formannskapet	14.06.2016
103/16	Kommunestyret	22.06.2016

STANDARD FOR BRUK AV SKJØNN I VEDERLAGSUTREKNING FOR LANGTIDSOPPHALD I SJUKEHEIM

Møtebehandling:

Rådmannen si tilråding vart samrøystes vedteke.

Tilråding i Eldrerådet - 13.06.2016

Herøy kommune legg § 3 i «Forskrift om egenandel for kommunale helse- og omsorgstjenester» til grunn i behandling av saker om vederlagsutrekning for langtidsopphald i sjukeheim, og vil ikkje bruke utvida skjønn i saker der det er snakk om redusert vederlag på store inntekter.

Tilråding:

Herøy kommune legg § 3 i «Forskrift om egenandel for kommunale helse- og omsorgstjenester» til grunn i behandling av saker om vederlagsutrekning for langtidsopphald i sjukeheim, og vil ikkje bruke utvida skjønn i saker der det er snakk om redusert vederlag på store inntekter.

Særutskrift:
Pleie- og omsorgsavdelinga
Økonomiavdelinga

Vedlegg:

- 1. Forskrift om egenandel for kommunale helse- og omsorgstjenester**
- 2. Rundskriv I-47/98 om vederlag for opphold i institusjon**

Saksopplysningar:

Rådmannen vil be om retningslinjer for bruk av skjønn når det gjeld berekningsgrunnlaget for egenbetaling for opphold i institusjon. Spørsmålet er om kommunen skal ta inn utbytte som ein del av grunnlaget for utrekning av vederlaget, noko som vil få store utslag for eigenbetalinga. Ein skil mellom gevinst og utbytte. Gevinst skal ikkje takast med, medan utbytte kan takast med i vederlagfastsettinga.

Sitat frå relevante deler i § 3 av «Forskrift om egenandel for kommunale helse- og omsorgstjenester, sist endra i FOR-2015-12-1730 frå 1.01.2016»

§ 3.Egenandelens størrelse ved langtidsopphold

Egenandelen må ikke overstige de reelle oppholdsutgifter. Kapitalutgiftene skal ikke tas med i beregningen av oppholdsutgiftene. Kommunen fastsetter oppholdsutgiftene ved den enkelte institusjon.

Av inntekter inntil folketrygdens grunnbeløp, fratrukket et fribeløp på kroner 7 800 pr. år, kan det kreves betalt 75 prosent årlig. Av inntekter utover folketrygdens grunnbeløp betales inntil 85 prosent.

Betalingen skal begrenses slik at enhver har i behold til eget bruk minst 25 prosent av folketrygdens grunnbeløp i tillegg til fordelten av fribeløpet. Beboer som, uten selv å ønske det, legges på dobbeltrom skal ved beregningen tilstås et fribeløp på kroner 37 250 pr. år.

Som inntekt regnes årets inntekter på grunnlag av pensjon, andre løpende trygdeytelser, arbeidsinntekt, næringsinntekt, leieinntekt, renter og annen avkastning av formue, etter fradrag av skatt og gjeldsrenter. Avkastning av erstatning for fremtidige utgifter regnes ikke som inntekt.

Kommunen kan kreve opplysninger om inntektsforhold som er nødvendig for å kunne fastsette egenandelen.

Dersom beboerens økonomiske situasjon endrer seg vesentlig, eller tidligere vedtak viser seg å bygge på uriktige opplysninger, skal saken tas opp til ny vurdering. Viser skatteoppgjøret for foregående år at det ikke er beregnet riktig egenandel, skal det skje et etteroppgjør.

Fastsetting av vederlag krev spesialkompetanse på området, og regelverket opnar for bruk av skjønn sidan ordet «kan» går mykje igjen. I dei fleste tilfelle er det enkelt, men der det er snakk om ulike ekstrainntekter vil det fort verte komplisert. Herøy kommune har difor hatt ein praksis med å forhalde seg til siste tilgjengelege likning og ta det som regelverket opnar for at ein kan.

Åsmund Edvardsen og Leif Kåre Helland si bok om «Betaling for beboere i insitusjon» er brukt som lærebok innan fagfeltet, og vi tek i dette avsnittet med eit utdrag frå denne: (ikkje direkte sitat): Eit viktig prinsipp i vederlagsforskrifta er at det vert krevd vederlag på grunnlag av den løpande inntekta og ikkje av formuen. Ved realisering av fast eigedom til kontante pengar, grunnkjøpsobligasjonar eller liknande får ein kun endring i formuen, og ein eventuell gevinst ved eit slikt sal skal normalt ikkje reknast som inntekt i vederlagsberekninga. Der sal av eigedom må sjåast som ein del av vedkomande si næringsinntekt, kan kommunen ta inntekta med i berekningsgrunnlaget. Det er imidlertid verdt å merke seg at eventuell avkastning (renter og liknande) av gevinstar (formuen) kan sjåast som inntekt og kan dermed takast med ved inntektsfastsetjinga. Gevinst ved sal av aksjar, som ved realisering av fast eigedom, er kun endring av formuen, og skal difor ikkje reknast som inntekt. Utbetaling av utbytte for aksjar som bebuaren eig kan takast med i vederlagsberekninga.

Eit case kan illustrere problemstillinga: Pasient NN ynskjer å føre aksjar og eigeforhold over på sine barn. I denne prosessen er det gunstig for vedkomande å ta ut eit utbytte på x antal million kroner for å kunne nyttiggjere seg av eit framførbart underskot som vil gi vedkomande ein økonomisk gevinst. Dersom NN tek utbytte får NN dette som ei inntekt, som kommunen har rett til å ta 85 % av. NN kan skattemessig bruke det framførbare underskotet til å "nulle" ut denne inntekta. Om kommunen tek 85 % av inntekta vurderer familien det som ikkje aktuelt å ta utbytte, men vil berre overføre aksjene til barna. NN ynskjer å ta ut utbytte, elles vil det framførbare underskotet ikkje kunne nyttast, og vedkomande taper ei vesentleg inntekt.

Åsmund Edvardsen er ein mykje nytta kurshaldar innan temaet. Han seier at dette er ei krevjande problemstilling som ein må ta stilling til, som ein ikkje finn direkte svar på verken i læreboka eller frå kursa. Det er opp til kommunen om ein vil forplikte seg til ikkje å ta med aksjeutbytte i vederlagsfastsetjinga. Kommunen har rett til å ta det med, men det er opp til kommunen sitt skjønn å velje ikkje bruke denne retten. Det er her rådmannen ynskjer politiske føringar på korleis kommunen skal behandle problemstillinga.

I forskrift om vederlag for opphald i institusjon sin § 3, 1.ledd pålegg kommunen å fastsette ein kurdøgnpris som maksimal sats for vederlag. Dette vert gjort i det årlege budsjettvedtaket. Døgnprisen skal vere rekna etter institusjonen sitt samla driftsbudsjett delt på antal senger/plassar. Kapitalutgifter skal ikkje takast med i grunnlaget. Inntekter i form av eigenbetaling skal ikkje takast med. Kommunen kan sjå institusjonane under eitt, noko Herøy kommune har gjort. Ein mistepensjonist betaler mellom 10-13 000 kroner, avhengig av andre inntekter og utlikna skatt. For Herøy kommune gir kurdøgnprisen eit tak på 57 600 kroner pr. månad i 2016. Det vil seie at ingen skal betale meir enn dette, uansett inntekt.

Vurdering og konklusjon:

Åsmund Edvardsen peiker på at det er "tilfeldig fordel" om kommunen kan ta 85% av utbytte, og at ein er i sin fulle rett å gjere det. På den andre sida vil kommunen antakelig ikkje få høve til å bruke denne retten, då bebuar gjerne ikkje vil ta ut dette utbyttet om ikkje kommunen lover å ikkje ta det med i berekninga. Han seier det er vanskelig å gi råd, og at kommunen sjølv må velje kva ein vil gjere.

Det er mange som har diverse firma eller aksjar, og ynskje som dette vil kome i ulik form. Ingen er heilt like og det vil vere vanskelig for kommunen å vurdere kva som eit rimeleg skjønn. Det er viktig at ein utøver lik praksis på alle saker. For å få ei korrekt avgjerd må ein ha spesiell kompetanse på eit område der ein ikkje har dette i dag. For å unngå fare for ulik behandling og innføre ein praksis som vil krevje langt meir tid til administrativ sakshandsaming, bør ein ikkje legge seg på ein praksis der ein opnar for bruk av skjønn i saker der det er snakk om redusert vederlag på store inntekter.

Konsekvensar

Dette kan få økonomiske konsekvensar for den enkelte berørte, men ein kan gjere val for å unngå at kommunen får del i auka inntekter. For dei fleste vil dette vere ordna ut i før ein får langtidsopphald i sjukeheim

Konsekvensar for drift:

Meir tid til sakshandsaming og behov for utvida kompetanse på område som kommunen ikkje arbeider med i dag. Sakshandsamingskapasiteten er marginal med dagens drift.

Rådmannen ser ikkje grunnlag for å rå til at kommunen innfører ein ny praksis som vil kunne resultere i mindre inntekter.

Fosnavåg, 27.04.2016

Olaus-Jon Kopperstad
Rådmann

Ragnhild Velsvik Berge
Avd.leiar

Sakshandsamar: Ragnhild Velsvik Berge

Forskrift om egenandel for kommunale helse- og omsorgstjenester

Dato	FOR-2011-12-16-1349
Departement	Helse- og omsorgsdepartementet
Publisert	I 2011 hefte 13
Ikrafttredelse	01.01.2012
Sist endret	FOR-2015-12-17-1730 fra 01.01.2016
Endrer	FOR-1995-04-26-392
Gjelder for	Norge
Hjemmel	LOV-2011-06-24-30-§11-2
Kunngjort	23.12.2011 kl. 15.15
Korttittel	Forskrift om egenandel for helse- og omsorgstjenester

Kapitteloversikt:

Kapittel 1. Egenandel for kommunale helse- og omsorgstjenester i institusjon mv. (§§ 1 - 7)

Kapittel 2. Egenandel for kommunale helse- og omsorgstjenester utenfor institusjon (§§ 8 - 10)

Kapittel 3. Egenandel for kommunal legehjelp og fysikalsk behandling (§§ 11 - 12)

Kapittel 4. Klage og ikrafttreden (§§ 13 - 14)

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 16. desember 2011 med hjemmel i lov 24. juni 2011 nr. 30 om kommunale helse- og omsorgstjenester m.m. (helse- og omsorgstjenesteloven) § 11-2.

Endringer: Endret ved forskrifter 17 des 2012 nr. 1281, 17 jan 2013 nr. 61, 22 april 2013 nr. 408, 12 des 2013 nr. 1448, 11 juni 2014 nr. 846, 17 des 2014 nr. 1705, 17 des 2015 nr. 1730.

Kapittel 1. Egenandel for kommunale helse- og omsorgstjenester i institusjon mv.

§ 1. Vilkår og definisjoner

Kommunen kan kreve egenandel for opphold i institusjon som nevnt i helse- og omsorgstjenesteloven § 3-2 første ledd nr. 6 bokstav c når kommunen helt eller delvis dekker utgiftene til opphold i slik institusjon, eller har stillet garanti for oppholdet.

Det kan likevel ikke kreves egenandel for:

- korttidsopphold som primært ytes for å avlaste pårørende i deres omsorgsoppgaver
- døgnplasser som kommunen oppretter for å sørge for tilbud om døgnopphold for øyeblikkelig hjelp.

I forskriften her menes med

- korttidsopphold:* Tidsavgrenset opphold i institusjon gitt som døgnopphold, dagopphold eller nattopphold.

b) *langtidsopphold*: Opphold i institusjon på ubestemt tid eller tidsavgrenset opphold når vedkommende har vært på institusjon i minst 60 døgn pr. kalenderår.

§ 2. Om vedtaket

Den kommunen som har stilt garanti eller dekker oppholdsutgiftene treffer vedtak om egenandel etter denne forskriften.

Det skal underrettes skriftlig om at det kan treffes vedtak om betaling i samsvar med denne forskriften. Slik underretning skal gis før eller senest samtidig med at avtale om flytting til institusjon mv. blir inngått. Underretningen skal gis til beboeren. I de tilfeller hvor beboeren ønsker det eller hvor vedkommende er ute av stand til å motta underretning, skal slik underretning også gis til verge eller nærmeste pårørende.

Når vedtak om betaling er truffet skal kommunen straks gi underretning om dette til beboeren. Det skal videre gis opplysning om klageadgangen.

0 Endret ved forskrift 22 april 2013 nr. 408 (i kraft 1 juli 2013).

§ 3. Egenandelens størrelse ved langtidsopphold

Egenandelen må ikke overstige de reelle oppholdsutgifter. Kapitalutgiftene skal ikke tas med i beregningen av oppholdsutgiftene. Kommunen fastsetter oppholdsutgiftene ved den enkelte institusjon.

Av inntekter inntil folketrygdens grunnbeløp, fratrukket et fribeløp på kroner 7 800 pr. år, kan det kreves betalt 75 prosent årlig. Av inntekter utover folketrygdens grunnbeløp betales inntil 85 prosent. Betalingen skal begrenses slik at enhver har i behold til eget bruk minst 25 prosent av folketrygdens grunnbeløp i tillegg til fordelene av fribeløpet. Beboer som, uten selv å ønske det, legges på dobbeltrom skal ved beregningen tilstås et fribeløp på kroner 37 250 pr. år.

Kommunen kan kreve egenandel av barn som har opphold i institusjon. En forutsetning for kommunens egenandelskrav er at barnet har selvstendig inntekt. Foreldrenes inntekts- og formuesforhold skal holdes utenfor egenandelsberegningen.

Som inntekt regnes årets inntekter på grunnlag av pensjon, andre løpende trygdeytelser, arbeidsinntekt, næringsinntekt, leieinntekt, renter og annen avkastning av formue, etter fradrag av skatt og gjeldsrenter. Avkastning av erstatning for fremtidige utgifter regnes ikke som inntekt.

Kommunen kan kreve opplysninger om inntektsforhold som er nødvendig for å kunne fastsette egenandelen.

Dersom beboerens økonomiske situasjon endrer seg vesentlig, eller tidligere vedtak viser seg å bygge på uriktige opplysninger, skal saken tas opp til ny vurdering. Viser skatteoppgjøret for foregående år at det ikke er beregnet riktig egenandel, skal det skje et etteroppgjør.

Arbeids- og velferdsetaten kan holde tilbake utbetaling av trygdeytelser og andre samordnede ytelser som legges til grunn for betaling av egenandel etter denne forskrift, jf. folketrygdloven § 22-7.

0 Endret ved forskrifter 17 des 2012 nr. 1281 (i kraft 1 jan 2013), 12 des 2013 nr. 1448 (i kraft 1 jan 2014), 11 juni 2014 nr. 846 (i kraft 1 juli 2014), 17 des 2014 nr. 1705 (i kraft 1 jan 2015), 17 des 2015 nr. 1730 (i kraft 1 jan 2016).

§ 4. Egenandelens størrelse ved korttidsopphold

Kommunen kan ta betaling med inntil kroner 150 pr. døgn for korttidsopphold og med inntil kroner 80 for det enkelte dag- eller nattoophold.

0 Endret ved forskrifter 17 des 2012 nr. 1281 (i kraft 1 jan 2013), 12 des 2013 nr. 1448 (i kraft 1 jan 2014), 17 des 2014 nr. 1705 (i kraft 1 jan 2015), 17 des 2015 nr. 1730 (i kraft 1 jan 2016).

§ 5. Fradrag i beregningsgrunnlaget

Dersom den som oppholder seg i institusjon mv. har hjemmeboende ektefelle eller mindreårig barn, eller helt eller delvis forsørger barn over 18 år, skal det gjøres fradrag i beregningsgrunnlaget.

Fradraget skal minst tilsvare de brutto pensjonsytelser ektefelle/barn ville fått fra folketrygden dersom institusjonsbeboeren var død. Dersom ektefelle/barn mottar egen arbeidsinntekt eller pensjon fra folketrygden, skal de beregnede brutto pensjonsytelser i forrige punktum reduseres krone for krone mot ektefelle/barns arbeidsinntekter og pensjon fra folketrygden.

I tillegg gjøres det fradrag med et beløp som tilsvarer 50 prosent av beboerens brutto offentlige pensjoner etter samordning og 50 prosent av beboerens brutto private pensjonsytelser.

Fradrag kan også fastsettes på grunnlag av hva som er rimelig ut fra vedkommendes inntekt og forholdene for øvrig.

Dersom det i særlov er gitt bestemmelser om minsteytelse under opphold på institusjon mv. skal disse legges til grunn.

Fradrag skal skje etter at inntekten er fratrukket skatt og gjeldsrenter.

§ 6. Tidsrom for betaling av egenandel

For langtidsopphold kan krav om egenandel først gjøres gjeldende etter en måned regnet fra innflyttingsdato. Ved flytting direkte fra annen institusjon eller privat forpleining skal tiden for opphold i denne institusjon mv. medregnes.

Kommunen har adgang til å ta betaling for korttidsopphold og dag- eller nattopphold fra første dag.

Har beboeren hatt flere korttidsopphold kan kommunen kreve egenandel etter § 3 når vedkommende har vært på institusjon i minst 60 døgn pr. kalenderår.

Plikten til å yte egenandel gjelder til og med den dag institusjonsoppholdet opphører.

§ 7. Hvilke tjenester omfattes av egenandelen

Egenandelen skal omfatte kost, losji, medisiner mv. samt helse- og omsorgstjenester som kommunen organiserer etter helse- og omsorgstjenesteloven.

Kapittel 2. Egenandel for kommunale helse- og omsorgstjenester utenfor institusjon

§ 8. Kommunens adgang til å fastsette egenandel og betalingssatser for praktisk bistand og opplæring

Kommunen kan selv fastsette regler for betaling av egenandel og betalingssatser for praktisk bistand og opplæring etter helse- og omsorgstjenesteloven § 3-2 første ledd nr. 6 bokstav b, herunder for brukerstyrt personlig assistanse, som ikke er til personlig stell og egenomsorg.

Med personlig stell og egenomsorg menes hjelp til å stå opp og legge seg, personlig hygiene, toalettbesøk, til å kle av og på seg, hjelp til å spise, nødvendig tilsyn og tilsvarende grunnleggende behov.

Egenandel kan bare kreves av den som mottar tjenesten. Dersom det ytes tjenester i hjemmet på grunn av et mindreårig barns hjelpebehov, anses hjelpen ytt til foreldrene.

§ 9. Beregning av egenandel for praktisk bistand og opplæring

Egenandelen skal ikke overstige kommunens egne utgifter til angjeldende tjeneste (selvkost). Betales tjenestene etter en abonnementsordning kan egenandelen ikke overstige kommunens samlede selvkost for tjenestene til den enkelte i den måneden abonnementet omfatter.

Selvkost beregnes til en gjennomsnittlig timelønn for den tjenesten som utføres, tillagt sosiale utgifter samt administrasjonsutgifter som skal utgjøre 10 prosent av timelønnen og sosiale utgifter. Tidsforbruket rundes av til nærmeste halvtime.

Egenandelen kan ikke settes høyere enn at vedkommende beholder tilstrekkelig til å dekke personlige behov og bære sitt ansvar som forsørger.

Det kan ikke kreves dekning i vedkommendes formue.

§ 10. Samlet inntektsgradert utgiftstak for praktisk bistand og opplæring

Når kommunen bestemmer den maksimale egenandelen en person skal betale pr. år for tjenester som nevnt i § 8 skal betalingen beregnes på grunnlag av husstandens samlede skattbare nettoinntekt før særfradrag. Siste tilgjengelige skatteligning pr. 1. januar i det aktuelle året legges til grunn med mindre inntekten er vesentlig endret. Til inntekten legges også hjelpestønad fra folketrygden til hjelp i huset, mens omsorgslønn etter helse- og omsorgstjenesteloven § 3-6 skal trekkes fra inntektsgrunnlaget.

Dersom husstandens samlede skattbare nettoinntekt før særfradrag er under 2 G, skal den samlede egenandelen for tjenester som nevnt i § 8 ikke overstige et utgiftstak på kroner 190 pr. måned. Til grunn for fastsetting av utgiftstaket legges G pr. 1. januar i det aktuelle året.

Til husstanden regnes bare ektefeller eller samboere og i tillegg barn under 18 år, dersom hjelpen ytes på grunnlag av barnets omsorgs- eller pleiebehov.

Hvis et av husstandens medlemmer betaler egenandel for langtidsopphold etter kapittel 1 eller mottar avkortede trygdeytelser på grunn av opphold utenfor hjemmet, regnes vedkommende ikke som medlem av husstanden etter bestemmelsen i andre ledd.

Kommunen skal minst årlig oppdatere egenandelsvedtaket ut fra nye opplysninger i likning og ny G.

Departementet gir veiledende retningslinjer for beregningen av egenandel for tjenester som nevnt i § 1.

0 Endret ved forskrifter 17 des 2012 nr. 1281 (i kraft 1 jan 2013), 12 des 2013 nr. 1448 (i kraft 1 jan 2014), 17 des 2014 nr. 1705 (i kraft 1 jan 2015), 17 des 2015 nr. 1730 (i kraft 1 jan 2016).

Kapittel 3. Egenandel for kommunal legehjelp og fysikalsk behandling

§ 11. Den som har rett til stønad ved helsetjenester etter lov om folketrygd skal betale egenandel for hjelp hos lege eller fysioterapeut ansatt i kommunens helse- og omsorgstjeneste, dersom det ikke i forskrifter etter folketrygdloven § 5-4 og § 5-8 er bestemt at det skal ytes stønad etter honorartakstene. Det samme gjelder for den som har rett til slik

stønad i henhold til gjensidighetsavtale med annet land om sosial trygghet, inngått i medhold av lov om folketrygd § 1-3.

Egenandelen skal i det enkelte tilfelle svare til forskjellen mellom den honorarsats som til enhver tid gjelder etter avtale mellom staten og Den norske legeforening, respektive Norsk Fysioterapeutforbund, og folketrygdens refusjonssats.

§ 12. Den som ikke har rett til stønad ved helsetjenester etter lov om folketrygd eller gjensidighetsavtale skal betale egenandel som i det enkelte tilfelle svarer til honorarsatsene som er nevnt i § 11 andre ledd.

Kapittel 4. Klage og ikraftreden

§ 13. Klage og omgjøring

Ved klage på vedtak om betaling av egenandel etter kapittel I og II gjelder bestemmelsene i pasient- og brukerrettighetsloven kapittel 7.

Helsedirektoratet er overordnet forvaltningsorgan med adgang til å omgjøre vedtak uten klage, jf. forvaltningsloven § 35.

⁰ Endret ved forskrift 17 jan 2013 nr. 61.

§ 14. Ikraftreden

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2012. Fra samme tid oppheves forskrift 26. april 1995 nr. 392 om vederlag for opphold i institusjon m.v.

I-47/98

Forskrift om vederlag for opphold i institusjon m v

Rundskriv | Dato: 18.12.1998 | Helse- og omsorgsdepartementet

(<http://www.regjeringen.no/no/dep/hod/id421/>)

Om vederlag for opphold i institusjon m v

Rundskriv I-47/98

Innledning

Dette rundskrivet erstatter tidligere rundskriv I-0812 B.

Endringene er i denne omgang begrenset til de endringer som var påkrevet som følge av endring av 18. desember 1998 i lov om helsetjenesten i kommunene og ny folketrygdlov av 28. februar 1997.

Følgende er nytt i forhold til rundskriv I-0812 B:

- Lov om helsetjenesten i kommunene § 2-3 annet ledd er endret slik at den betalingsfrie perioden ved innflytting nå er en måned regnet fra innflyttingsdato. I henhold til dette er forskrift av 26. april 1995 om vederlag for opphold i institusjon m.v. § 6 første ledd endret tilsvarende.
- Henvisning til folketrygdloven i forskriften § 3 siste ledd er endret i tråd med ny folketrygdlov av 28. februar 1997 nr 19.
- Satsene for egenbetaling for korttidsopphold er økt ved kgl res 18. desember 1998 til kr 100,- for døgnopphold og kr 50,- for dag- eller nattopphold.

Kommentarene til forskriften §§ 4 annet ledd og 6 annet ledd er endret tilsvarende.

Avsnittene som er endret er merket med strek i venstre marg.

Forskrift om vederlag for opphold i institusjon m.v.

Fastsatt av Sosial- og helsedepartementet 26. april 1995 med endringer 18. desember 1998 med hjemmel i lov av 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 2-3 og § 6-9 og

lov av 13. desember 1991 nr. 81 om sosiale tjenester § 11-2.

§ 1. (Virkeområde)

Denne forskrift gjelder vederlag for opphold i:

- institusjoner for rusmiddelmisbrukere og boliger med heldøgns omsorgstjenester som nevnt i lov om sosiale tjenester §§ 7-1, 7-5 og 7-10, jfr. § 4-2 og forskrift til lov om sosiale tjenester m.v. kapittel 7,
- sykehjem og boform med heldøgns omsorg og pleie i medhold av lov om helsetjenesten i kommunene § 1-3 første ledd nr. 5.

§ 2. (Om vedtaket)

Den kommunen som har stilt garanti eller dekker oppholdsutgiftene treffer vedtak om vederlag etter denne forskriften.

Det skal underrettes skriftlig om at det kan treffes vedtak om betaling i samsvar med denne forskriften. Slik underretning skal gis før eller senest samtidig med at avtale om flytting til institusjon m.v. blir inngått. Underretningen skal gis til beboeren. I de tilfeller hvor beboeren ønsker det eller hvor vedkommende er ute av stand til å motta underretning, skal slik underretning også gis til verge/hjelpeverge eller nærmeste pårørende.

Når vedtak om betaling er truffet skal kommunen straks gi underretning om dette til beboeren. Det skal videre gis opplysning om klageadgangen, jfr. § 8.

§ 3. (Vederlagets størrelse ved langtidsopphold)

Vederlaget må ikke overstige de reelle oppholdsutgifter. Kapitalutgiftene skal ikke tas med i beregningen av oppholdsutgiftene. Kommunen fastsetter oppholdsutgiftene ved den enkelte institusjon.

Av inntekter inntil folketrygdens grunnbeløp fratrukket et fribeløp, fastsatt av Kongen, kan det kreves betalt 75% årlig. Betalingen skal begrenses slik at enhver har i behold til eget bruk minst 25% av folketrygdens grunnbeløp i tillegg til fordelingen av fribeløpet. Av inntekter utover folketrygdens grunnbeløp betales inntil 85%.

Kommunen kan kreve vederlag av barn som har opphold i institusjon. En forutsetning for kommunens vederlagskrav er at barnet har selvstendig inntekt. Foreldrenes inntekts- og formuesforhold skal holdes utenfor vederlagsberegningen.

Som inntekt regnes årets inntekter på grunnlag av pensjon, andre løpende trygdeytelser, arbeidsinntekt, næringsinntekt, leieinntekt, renter og annen avkastning av formue, etter fradrag av skatt og gjeldsrenter. Avkastning av erstatning for fremtidige utgifter regnes ikke som inntekt. Kommunen kan kreve opplysninger om inntektsforhold som er nødvendig for å kunne fastsette vederlaget.

Dersom beboerens økonomiske situasjon endrer seg vesentlig, eller tidligere vedtak viser seg å bygge på uriktige opplysninger, skal saken tas opp til ny vurdering. Viser skatteoppgjøret for foregående år at det ikke er beregnet riktig vederlag, skal det skje et etteroppgjør.

957 Trygdekontoret kan holde tilbake utbetaling av trygdeytelser og andre samordnede ytelser som legges til grunn for betaling av vederlag etter denne forskrift, jf. folketrygdloven § 22-7.

§ 4. (Vederlagets størrelse ved korttidsopphold)

Kommunen kan ta betaling pr. døgn for korttidsopphold og for det enkelte dag- eller nattopphold.

Vederlagets størrelse må ikke overstige det beløp som er fastsatt av Kongen.

§ 5. (Fradrag i beregningsgrunnlaget)

Dersom den som oppholder seg i institusjon m.v. har hjemmeboende ektefelle eller mindreårig barn, eller helt eller delvis forsørger barn over 18 år, skal det gjøres fradrag i beregningsgrunnlaget.

Fradraget skal minst tilsvare de brutto pensjonsytelser ektefelle/barn ville fått fra folketrygden dersom institusjonsbeboeren var død. Dersom ektefelle/barn mottar egen arbeidsinntekt eller pensjon fra folketrygden, skal de beregnede brutto pensjonsytelser i forrige punktum reduseres krone for krone mot ektefelle/barns arbeidsinntekter og pensjon fra folketrygden.

I tillegg gjøres det fradrag med et beløp som tilsvarer 50% av beboerens brutto offentlige pensjoner etter samordning og 50% av beboerens brutto private pensjonsytelser.

Fradrag kan også fastsettes på grunnlag av hva som er rimelig ut fra vedkommendes inntekt og forholdene for øvrig.

Dersom det i særlov er gitt bestemmelser om minsteytelse under opphold på institusjon m.v. skal disse legges til grunn.

Fradrag skal skje etter at inntekten er fratrukket skatt og gjeldsrenter.

§ 6. (Tidsrom for betaling av vederlag)

For langtidsopphold kan krav om vederlag først gjøres gjeldende etter en måned regnet fra innflyttingsdato. Ved flytting direkte fra annen institusjon eller privat forpleining skal tiden for opphold i denne institusjon m.v. medregnes.

Kommunen har adgang til å ta betaling for korttidsopphold og dag- eller nattopphold fra første dag. Betalingens størrelse fastsettes av Kongen, jfr. § 4.

Har beboeren hatt flere korttidsopphold kan kommunen kreve vederlag etter § 3 når vedkommende har vært på institusjon i minst 60 døgn pr. kalenderår.

Plikten til å yte vederlag gjelder til og med den dag institusjonsoppholdet opphører.

§ 7. (Hvilke tjenester omfattes av vederlaget)

Vederlaget skal omfatte kost, losji, nødvendig tannbehandling, medisiner m.v. samt helsetjenester som kommunen organiserer etter lov om helsetjenesten i kommunen § 1-3 andre ledd.

§ 8. (Klage)

Vedtak om vederlag kan påklages til fylkesmannen, jfr. forvaltningsloven

§§ 28 - 34. Klage kan også fremsettes av nærmeste pårørende og verge. Lov om sosiale tjenester § 8-7 (fylkesmannens kompetanse i klagesaker) får anvendelse ved klage på vederlag for opphold i institusjoner og boliger med heldøgns omsorgstjenester etter lov om sosiale tjenester.

§ 9. (Ikrafttreden)

Denne forskrift trer i kraft 1. juni 1995. Fra samme tid oppheves forskrift

av 21. desember 1988 nr. 1149 om vederlag for opphold i institusjon m.v.

MERKNADER TIL DE ENKELTE BESTEMMELSER

TIL § 1 VIRKEOMRÅDE

Forskriften gjelder for det første for institusjoner for rusmiddelmissbrukere og boliger med heldøgns omsorgstjenester. I henhold til forskrift til lov om sosiale tjenester § 7-2, omfatter "bolig med heldøgns omsorgstjenester" aldershjem, barneboliger og privat forpleining. Det følger av lovens § 11-2 at adgangen til å kreve vederlag for opphold i institusjon/bolig etter sosialtjenesteloven er begrenset til kommunens egne utgifter til tjenesten (selvkost). Det vises ellers til lov om sosiale tjenester § 4-2 bokstav d, §§ 7-1, 7-5, 7-10 og 7-12, jfr. forskrift til lov om sosiale tjenester kapittel 7.

Forskriften gjelder for det andre for alle eksisterende somatiske sykehjem som kommunen har overtatt ansvar for fra 1. januar 1988.

Vederlagsforskriften kommer for det tredje til anvendelse ved opphold i sykehjem og boform for heldøgns omsorg og pleie som kommunen etablerer med hjemmel i lov av 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene.

TIL § 2 OM VEDTAKET

Til § 2 første ledd:

Det fremgår av første ledd hvem som har rett til å fatte vedtak om vederlag. I utgangspunktet velger den enkelte kommune selv hvilken instans i den enkelte kommune som skal treffe vedtaket. Det kan være hensiktsmessig for kommunen å ha samme saksgang for alle institusjoner som omfattes av forskriften.

Den kommunen som har søkt om inntak for en person i institusjon skal yte delvis refusjon av oppholdsutgifter til fylkeskommunen etter satser som fastsettes i forskrifter gitt av Kongen, jfr. lov om sosiale tjenester § 11-4.

Kommunens adgang til å kreve vederlag av personer for opphold i institusjoner hvor kommunen yter delvis refusjon av oppholdsutgiftene til fylkeskommunen jfr. lov om sosiale tjenester § 11-4, er begrenset til kommunens andel av oppholdsutgiftene, dvs. den av departementet fastsatte kommunale sats.

Til § 2 annet ledd:

Underretning om at det kan kreves vederlag skal skje skriftlig og skal skje senest når det gjøres avtale om flytting/innleggelse. Institusjonen vil da ha dokumentasjon på at underretning er gitt. Hvis vedkommende flytter inn/innlegges uten å bli underrettet om dette, kan et eventuelt vedtak om betaling ikke gjøres gjeldende før etter at slik underretning har skjedd.

Til § 2 tredje ledd:

Når vedtaket er fattet skal det straks gis underretning til beboeren, og/eller verge/hjelpeverge og pårørende med opplysning om at vedtaket kan klages inn for fylkesmannen, jfr. § 8.

Vedtak om betaling kan som utgangspunkt ikke endres med tilbakevirkende kraft.

Unntak gjelder:

1) Der vedtaket endres til beboerens gunst.

2) Når regelverket endres.

I slike tilfeller kan det av praktiske grunner ta tid for kommunen å fastsette nytt vedtak. Det må forutsettes at beboeren, vergen/hjelpevergen og/eller pårørende har fått varsel om endring i bestemmelsene og hva dette innebærer for fastsettelsen av vederlaget.

3) I de tilfeller som omhandles i forskriften § 3 femte ledd og merknader til denne.

TIL § 3 VEDERLAGETS STØRRELSE

Til § 3 første ledd:

Vederlaget skal ikke være høyere enn de reelle oppholdsutgiftene, dvs. institusjonens samlede driftsbudsjett dividert med antall senger/plasser. Kapitalutgifter tas ikke med i grunnlaget for beregningen av vederlag. Inntekter i form av egenbetaling skal også holdes utenfor beregningen. Utgangspunktet er at kommunen fastsetter oppholdsutgiftene for de enkelte institusjonene hver for seg. Følges dette utgangspunkt kan følgelig oppholdsutgiftene bli forskjellig for institusjonene og gi ulike grunnlag for vederlagsberegningen. Ønsker kommunen større likhet i beregningsgrunnlaget kan den fastsette den samme oppholdsutgiften for flere institusjoner av samme type. Den kan f.eks. velge å ha samme oppholdsutgift for alle sykehjem i kommunen og en annen oppholdsutgift for alle aldershjem i kommunen. Det vesentlige blir at kommunen i slike tilfeller ikke kan fastsette høyere oppholdsutgifter for f.eks. aldershjem enn det som følger av oppholdsutgifter ved det rimeligste aldershjemmet i kommunen. Jfr. 1. punktum. Kommunen plikter ved forespørsel å opplyse hva de reelle oppholdsutgiftene ved institusjonen er.

Alders- og sykehjem anses ikke for å være samme type institusjon i relasjon til oppholdsutgiftene. Det medisinske tilbud ved sykehjem er i utgangspunktet betydelig større enn ved aldershjem. Aldershjem er dessuten sosiale institusjoner hjemlet i lov om sosiale tjenester, mens sykehjem og boformer med heldøgns omsorg og pleie er helseinstitusjoner hjemlet i lov om helsetjenesten i kommunene.

Vederlaget for opphold i institusjoner hvor kommunen yter delvis refusjon av oppholdsutgiftene til fylkeskommunen, er begrenset til kommunens andel av oppholdsutgiftene, dvs. den av departementet fastsatte sats.

Til § 3 annet ledd:

Fra 1. januar 1989 er det fastsatt et fribeløp. Hensikten med fribeløpet er å motvirke at de nye betalingsreglene virket skjerpene i forhold til regler som var virksomme fram til 1. januar 1988. Fribelet skal trekkes fra inntekt opp til grunnbeløpet (G= pr. 1.5. 1994 38 080,-) før vederlaget på opp til 75 % beregnes. Dette vil gi det samme kronebeløpet til alle. Fribelet fastsettes av Kongen.

Et eksempel på hva beboer skal betale i vederlag:

A har disponibel nettoinntekt på kr. 80 000,-

Av G = 38 080,- pr. 1.1. 1995 trekkes kr. 6 000,-

Av kr. 32 080,- beregnes inntil 75 % = kr. 24 060,-

Av kr. 80 000,- - kr. 38.080,- = kr. 41 920,-

betales inntil 85 % = kr. 35 632,-

Å betale pr. år = kr. 59 692,-

Å betale pr. måned = kr. 4 974,-

Sett fra beboerens synspunkt skal han/hun, som et minimum, sitte igjen med:

(1) 25 % av inntekter inntil grunnbeløpet

(G pr. 1.5 1995 = 38 080,-) = kr. 9 520,-

+ (2) 75 % av fribeløpet. (Fribeløpet

pr. 1.1.1989 = 6 000,-) = kr. 4 500,-

+ (3) 15 % av inntekter utover G.

15 % av 41 920,- (80 000 – G) = kr. 6 288,-

A beholder pr. år = kr.20 308,-

A beholder pr. måned = kr. 1 692,-

Kommunen kan maksimalt kreve:

(1) 75 % av inntekter opp til (G – fribeløpet)

+ (2) 85 % av inntekter utover G.

Det understrekes at kommunen selvsagt kan velge å følge betalingsregler som er gunstigere for beboeren.

Bestemmelsen i 2. ledd 2. punktum er tatt med for å sikre at personer som ikke tilfredsstillter vilkårene i folketrygdloven § 3-2 annet ledd om 40 års botid i riket også skal få beholde et minimum på 25 % av grunnbeløpet pluss fordeler av fribeløpet til eget forbruk.

Til § 3 tredje ledd:

Fastsettelsen av vederlag skal som utgangspunkt skje på grunnlag av årets inntekt.

Barn kan ha inntekt i form av barnepensjon, renteinntekter og annen avkastning av formue. Vederlagsberegningen for barn skal foretas etter de samme bestemmelser som gjelder for andre beboere.

Til § 3 fjerde ledd:

Det er inntektene i innleggelses-/innflyttingsåret som legges til grunn når vederlaget fastsettes. For folketrygdens minstepensjonister uten annen inntekt, vil dette være enkelt. Det skal betales fra løpende trygdeytelser med et beløp tilsvarende 75 % av (grunnbeløpet – fribeløpet) og 85 % av overskytende pensjon. For beboere med mer sammensatte inntekter vil det imidlertid være vanskeligere å fastsette den årlige inntekt. I slike tilfeller kan egenmelding og/eller siste tilgjengelige ligning legges til grunn.

Det er den disponible inntekt som skal legges til grunn for vederlaget. Ligningsmessige inntekter og fradrag tas ikke med. F.eks. skal nettoinntekt av prosentlignet bolig, minstepfradrag og særfradrag p.g.a. høy alder ikke påvirke vederlaget.

For næringsinntekter, f.eks. i skog og jordbruksnæring kan det være vanskelig å fastsette inntektene før ved årets utløp. For skogbruksnæring er det også vanlig

å foreta gjennomsnittsligning for et visst antall år. Departementet finner det derfor rimelig at inntekten i disse tilfeller baseres på siste offentlige ligning. Før vederlaget fastsettes må det tas hensyn til fradrag for underskudd i næring.

Bestemmelsen i fjerde ledd fastslår avslutningsvis at skatt og gjeldsrenter skal trekkes fra inntekter før vederlaget beregnes. Skattefradraget skal beregnes slik at det forskuddstrekk som legges til grunn så vidt mulig svarer til den skatt på formue og inntekt som utlignes på den skattepliktige for vedkommende inntektsår. Det følger av dette at personer som plikter å betale vederlag etter denne forskrift ikke kan kreve seg trukket i skatt med et høyere beløp enn det som følger av beregnet skattetrekk utfra forventet inntekt. I de fleste tilfeller vil fradrag kunne foretas i henhold til det trekk som fremgår av skattekortet.

Enkelte beboere mottar andre ytelser fra folketrygden, f.eks. løpende trygdeytelser som sykepenger, attføringspenger eller arbeidsledighetstrygd. Disse ytelsene går inn i inntektsgrunnlaget. Hjelpetønad bortfaller under opphold i sykehjem m.v., mens grunnstønad i de tilfeller dette tilstås, ikke skal regnes som inntekt.

I utgangspunktet er det pensjonærens egen inntekt som skal legges til grunn for vederlaget. Det følger av dette at pensjoner, aksjeutbytte, renter m.v. i beboerens navn skal med. Ektefelles inntekt skal ikke tas med i grunnlaget. I de tilfeller hvor ektefellene har fellesinntekt, f.eks. fra gårdsdrift, leieinntekter, renteinntekt fra felles bankbøker bør beboeren gi opplysning om dette. Halvdelen av fellesinntekten skal i slike tilfeller inngå i beregningsgrunnlaget for vederlaget. Dersom beboeren sitter i uskiftet bo, skal bare halvparten av fellesinntekten legges til grunn. I sistnevnte tilfelle skal beboer ha fullt fradrag for skatt.

Som inntekt regnes ikke gevinst ved salg av egen bolig eller lotterigevinst o.l. Imidlertid vil renter som følge av en økning i formuen anses som inntekt. Det samme vil gjelde renteavkastning av menerstatning og billighetserstatning. Derimot skal renter fra oppsparte kontantytelser fra folketrygden på pasientkonto som disponeres av institusjonen ikke anses som inntekt,

jfr. forskrift av 11. desember 1988 om disponering av kontantytelser fra folketrygden under opphold i sykehjem og boform for heldøgns omsorg og pleie. Forskriften er gitt i medhold av lov av 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 6-8 jfr. § 6-9.

Renter påløper i utgangspunktet gjennom hele året, men blir påført bankkontoen først ved årets slutt. Kommune kan kreve vederlag for disse renteinntektene. For at ikke bankkontoen skal reduseres ved årets slutt må en derfor ved fastsettelse av renteinntekten legge til grunn et lavere beløp som rentegrnlag. Kommunen kan avtale med beboer at vederlaget for disse renteinntektene innbetales i januar det påfølgende kalenderår. Dersom kontoen gjøres opp i løpet av året forfaller rentebeløpet til betaling ved oppgjøret.

Som inntekt regnes ikke avkastning av erstatning for fremtidige utgifter. Avkastning av erstatning for tap i fremtidig erverv regnes allikevel som inntekt.

Til § 3 femte ledd:

Kommunen kan kreve at beboeren gir opplysninger om inntektsforhold som kommunen finner nødvendig for å fastsette vederlaget.

Departementet foreslår at kommunen når den gir en person tilbud om institusjonsplass samtidig anmoder vedkommende om å gi pårørende eller kommunen fullmakt til å innhente opplysninger om inntektsforhold fra banker, ligningskontor etc. - for det tilfelle at vedkommende i framtiden kanskje ikke vil være i stand til å gi slike opplysninger.

Dersom pensjonæren ikke er i stand til eller villig til å gi slike opplysninger og fullmakt ikke er gitt, jfr. annet ledd bør kommunen kunne legge opplysninger fra siste tilgjengelige ligning til grunn for vederlaget.

Til § 3 sjette ledd:

Ved endring i inntektsnivået, etter innleggelses-/innflyttingstidspunktet tas det på ny stilling til vederlagets størrelse. Hvis den enkelte inntekt skulle stige slik at dette gir grunnlag for fastsettelse av høyere vederlag, skal endringen likevel bare gjelde for tiden etter fastsettelsen av det nye vederlag. Dette gjelder likevel ikke dersom beboeren bevisst har gitt uriktige opplysninger eller fortiet sådanne som vedkommende bør forstå har betydning.

Hvis inntekten blir mindre, f.eks. på grunn av mindre avkastning av formue, må det fastsettes et lavere vederlag. I slike tilfeller kan beboer ha krav på tilbakebetaling fra kommunen av for mye betalt vederlag. Dette er aktuelt når det tar tid før den faktiske endringen av inntektsforholdet får innvirkning på vederlagets størrelse.

Er beboerens skattetrekk for lavt bør kommunen refundere mervederlaget når ligningen for det aktuelle år foreligger.

Dersom beboer får restskatt, har kommunen tatt for mye i vederlag og må tilbakebetale mervederlaget til beboeren. Får beboeren tilbake penger på skatten, må beboer etterbetale til kommunene det som skulle vært betalt i vederlag året før. Kommunen har ikke adgang til å ta direkte dekning i beboerens tilbakebetalte skatt ved motregning, jfr. skattebetalingslovens § 24 jfr. 32.

Det er bare i de tilfelle hvor vedkommende beboer har bodd på institusjon det inntektsår tilgodehavende i skatt/restskatten skriver seg fra, det skal forekomme noe etteroppgjør. Har beboer ikke bodd på institusjonen dette år, har vedkommende ikke betalt for mye/lite i vederlag og etteroppgjør skal ikke finne sted.

Hvis det opprinnelige betalingsvedtak bygger på uriktige opplysninger eller beboeren fortier opplysninger som vedkommende bør forstå har betydning, kan vedtaket oppheves. Nytt betalingsvedtak kan da treffes og eventuelt gis tilbakevirkende kraft. I slike tilfeller kan krav eventuelt reises mot vedkommendes dødsbo.

Til § 3 syvende ledd:

Vederlaget betales ved at trygdekontoret holder tilbake inntil 75 % av trygdeytelser som er mindre enn grunnbeløpet fratrukket fribeløpet og inntil

85 % av det overstigende, jfr. forskriftens § 3 annet ledd. Dette beløpet utbetales av trygdekontoret direkte til kommunen. Det som blir igjen av trygdeytelser overføres til beboeren. Hvis vedkommende har inntekter utover folketrygden og derfor må betale et høyere vederlag enn hva som dekkes av trygden, dekkes dette direkte av vedkommende beboer.

Forskriftens § 3 syvende ledd viser til folketrygdloven § 22-7 som gir trygdekontorene hjemmel til å holde tilbake trygdeytelser når offentlig myndighet har grunnlag for å kreve refusjon i ytelsene. Folketrygdloven § 22-7 nødvendiggjør et samarbeid mellom kommunene og trygdekontorene om direkte overføring av trygdeytelser i samsvar med fastsatt vederlag for institusjonsopphold til kommunene.

Etter folketrygdloven § 3-27 første ledd, jf. Sosial- og helsedepartementets forskrift av 11. mars 1997 nr 206, kan en del beboere ved tidligere institusjonsopphold ha mottatt uavkortet uførepensjon direkte fra trygdekontoret for at beboeren, som ledd i selvstendighetstrening, selv skal ha ansvar for vederlagsbetalingen. Hvor dette er ønskelig fra beboerens synspunkt kan en slik ordning også praktiseres etter reglene i denne forskrift. Ordningen må sikre at beboeren ikke blir dårligere stilt økonomisk enn han ville blitt hvis det hadde blitt krevet egenbetaling på vanlig måte.

TIL § 4 VEDERLAGETS STØRRELSE VED KORTTIDSOPPHOLD

Kommunen kan kreve vederlag for korttidsopphold. Vederlaget skal ikke overstige det beløp Kongen fastsetter. I henhold til kgl res av 18. desember 1998 er beløpet kr. 100,- for døgnopphold og kr. 50,- for dag- eller nattopphold.

TIL § 5 FRADRAG I BEREGNINGSGRUNNLAGET

Til § 5 første ledd:

Dersom vedkommende som legges inn i institusjonen har hjemmeboende ektefelle og/eller barn som blir boende hjemme, må det ved fastsettelse av vederlaget tas hensyn til dette. I slike tilfeller må vederlaget vurderes i forhold til familiens nødvendige utgifter og slik at hjemmeboende familiemedlemmer blir sikret et rimelig økonomisk grunnlag. Det må unngås at hjemmeboende familiemedlemmer kommer i økonomiske vanskeligheter fordi et av familiens medlemmer flytter til/legges inn i institusjon og må betale for seg der.

Til § 5 annet ledd:

Regelen i § 5 første ledd innebærer at kommunen må beregne hva hjemmeboende ektefelle/barn ville fått i brutto pensjoner fra folketrygden dersom institusjonsbeboeren var død, jf. reglene om de enkelte ytelser i lov om folketrygd av 28. februar 1997 nr 19.

Ved beregningen av fradraget skal brutto pensjoner reduseres krone for krone mot hjemmeboendes arbeidsinntekter og pensjoner fra folketrygden.

Dersom hjemmeboende ektefelle tar ut egen alderspensjon eller uførepensjon fra folketrygden i løpet av den tiden ektefellen er innlagt i institusjon, må det skje en omberegning av grunnlaget for fradraget.

Fradraget er et minimumsfradrag. Kommunen kan beregne et høyere fradrag. Dersom omstendighetene i den konkrete sak tilsier det, bør kommunen fastsette et høyere fradrag enn det som er angitt som minimum, se også § 5 fjerde ledd.

Til § 5 tredje ledd:

Dersom beboeren mottar pensjon fra offentlige eller private pensjons- eller forsikringsordninger, skal det gjøres fradrag tilsvarende 50 % av beboerens brutto offentlige pensjoner (andre enn folketrygdens pensjoner) og/eller 50 % av beboerens private pensjonsytelser.

Til § 5 fjerde ledd:

Forskriftens § 5 fjerde ledd inneholder en bestemmelse om adgang til å gjøre fradrag i beregningsgrunnlaget når dette finnes rimelig etter forholdene. Det åpnes for å fastsette større fradrag på grunn av spesielle omstendigheter. Det er opp til kommunens skjønn å ta hensyn til slike fradrag. For å unngå forskjellsbehandling av kommunens beboere, bør kommunen legge opp til en lik praksis på området.

Ved langtidsopphold kan f.eks. alle beboere gis rett til fradrag for boutgifter i

6 måneder. Beboerne kan derved slippe å oppløse/eventuelt selge boligen sin umiddelbart på grunn av økonomiske problemer. Dette vil antakelig gjøre det lettere for beboerne å omstille seg til en tilværelse på institusjonen. Kommunen bør gi fradrag for nødvendige boutgifter i lengre tid, hvor forutsetningen er at beboeren skal flytte tilbake til hjemmet. Andre fradrag kan også tas med i vurderingen. Eksempelvis kan fradrag gjelde restskatt som er påløpt fordi skattetrekket har vært satt for lavt. Dessuten kan det gis fradrag for faste kommunale utgifter, og utgifter til nødvendig vedlikeholdsarbeider.

For personer som er på korttidsopphold og dag eller nattopphold, er forutsetningen at den som benytter tilbudet skal ha muligheter til å dekke de samme faste utgifter til bolig og husholdning som andre hjemmeboende.

Til § 5 femte ledd:

Det presiseres at det i særlov er gitt bestemmelser om minsteytelse under opphold på institusjon. Etter krigspensjoneringslovene av 13. desember 1946 § 3 (militærloven) og § 6 (sivilloven) skal det til en enslig krigspensjonist som får forpleining utbetales så stor del av krigspensjonen at denne sammen med andre pensjons- og trygdeytelser svarer til 37 prosent av den fulle krigspensjon selv om de har tatt opphold i institusjon. Det samme gjelder for en enke som oppholder seg i institusjon og som har pensjon etter krigspensjoneringsloven. Krigspensjoneringslovene vil bli endret slik at det kommer klart frem at krigspensjonistene skal beholde minst 37% av den fulle krigspensjon under opphold på institusjoner i medhold av denne forskrift.

En krigspensjonist med høyeste krigspensjon - kr. 137 436,- for året - har således rett til å beholde kr. 50 851,- for året. Av dette beløp skal det betales skatt som også må tas med i beregningen.

Eksempel:

B har krigspensjon kr. 137 436,-

+ "samordningstillegg" kr. 7 750,-

+ kompensasjonstillegg kr. 500,- til sammen kr. 145 686,-

Heri trekkes skatt kr. 40 000,-

Nettoinntekt kr. 105 686,-

Som krigspensjonist skal B beholde 37 % av kr. 137 436,- = kr. 50 851,- for året. Også av dette beløp skal det beregnes skatt, og av trukket skatt kr. 40 000,- må ca. 1/3 (50 851 av 145 686) regnes å falle på B's del, dvs. kr. 13 300,-, slik at B beholder utbetalt kr. 50 851,- minus kr. 13 300,- = kr. 37 551,-.

Fordeling av B's bruttoinntekt kr. 145 686,-

- Heri trekkes skatt kr. 40 000,-
- B beholder 37% minus andel skatt kr. 37 551,-

Betaling for opphold kr. 68 135,-

Som ikke krigspensjonist ville B ha måttet betale til kommunen

75% av 32 080 (38 080 - 6 000) kr. 24 060,-

+ 85% av 67 606 (105 686 - 38 080) kr. 57 465,-

Betaling til kommunen kr. 81 525,-

B beholder da kr. 105 686,- - kr. 81 525,- = kr. 24 161,-

Til § 5 sjette ledd:

Fradrag etter § 5 skal skje etter at inntekten er fratrukket skatt.

TIL § 6 TIDSROM FOR BETALING AV VEDERLAG

Til § 6 første ledd:

Første ledd omhandler betaling for langtidsopphold. Personer som innlegges/flytter inn på institusjon for langtidsopphold etter denne forskriften yter et eventuelt vederlag etter en måned regnet fra innflyttingsdato. Bestemmelsen sikrer vedkommende en måneds betalingsfritak. Perioden beregnes på samme måte som bestemmelsene om fristberegning i domstolloven § 148, slik at dersom A flytter inn i institusjon den 10. januar, kan vederlag tidligst betales fra og med 11. februar. Dersom påfølgende måned har færre dager enn innflyttingsmåneden, ender den betalingsfrie perioden på den siste dagen i måneden. Ved innflytting den 30. januar kan betaling kreves tidligst fra og med 1. mars.

Hvis vedkommende har hatt friperioden i annen institusjon og flytter direkte fra denne til ny institusjon, løper ingen ny friperiode under oppholdet i sistnevnte institusjon. Vedkommende betaler da fra første dag i ny institusjon. Annen institusjon kan f.eks. være sykehus, psykiatrisk institusjon, spesialsykehjem eller aldershjem.

Når en beboer med permanent plass i institusjon som omfattes av denne forskrift legges inn f.eks. i sykehus, skal ikke vedkommende skrives ut fra institusjonen. Oppholdet i sykehus blir å betrakte som en permisjon fra institusjonen vedkommende bor i. Plikten til å betale vederlag løper i permisjonstiden, og opphører først når institusjonsoppholdet avsluttes.

Til § 6 andre ledd:

Kommunen har adgang til å ta betaling for korttidsopphold og dag- eller nattopphold fra første dag. I henhold til kgl res av 18. desember 1998 kan kommunen kreve inntil kr 100,- pr. døgn ved korttidsopphold og inntil kr 50,- ved dag- eller nattopphold.

Til § 6 tredje ledd:

Når tilbud om institusjonsplass gis, må kommunen bestemme om tilbudet er et korttidsopphold eller langtidsopphold.

Hvis beboeren får tilbud om langtidsopphold skal vederlagsbestemmelsen i § 3 gjelde. Beboeren får da rett til en "frimåned" jfr. § 6 første ledd. Døgnpris skal da ikke betales i friperioden.

Hvis derimot beboeren får tilbud om korttidsopphold, kan kommunen ta betaling fra første dag etter vederlagsbestemmelsen i § 4.

Har pensjonæren hatt flere korttidsopphold med vederlagsbetaling etter § 4, kan kommunen kreve vederlag etter § 3 når vedkommende har vært på institusjon i minst 60 døgn pr. kalenderår.

TIL § 7 HVILKE TJENESTER OMFATTES AV VEDERLAGET

I vederlaget inngår dekning av opphold, mat og medisiner foruten tjenester som legetjeneste, fysioterapi og sykepleietjeneste samt nødvendig tannbehandling. Dersom institusjonene har ergoterapeut skal ikke beboeren betale for denne tjenesten.

Stortinget har ved behandlingen av statsbudsjettet for 1995 vedtatt at de ulike finansieringsordningene skal samordnes. Endringen innebærer at aldershjem mv. fra 1.1.1995 får tilsvarende finansieringsansvar for helsetjenester som sykehjem.

Spørsmålet om hvilke tjenester som dekkes av vederlaget blir ulikt besvart for de forskjellige beboergruppene innen samme institusjonstype. Dette kan være naturlig da vederlagsberegningen, livssituasjonen og behovet for tjenester/aktiviteter er annerledes for beboere på dag/nattopphold sett i forhold til de som er på korttids- eller langtidsopphold. Kommunen bør imidlertid tilstrebe en så stor likhet mellom brukergruppene som mulig.

F.eks.:

Vederlaget for dagpasienter skal dekke mat og reiseutgifter. Videre finner departementet det naturlig at dagbrukerne får det samme tilbud om tjenester/aktiviteter som de andre beboerne får i løpet av dagen. I den grad disse ytelsene dekkes av vederlaget for langtidspasienter kan/bør ikke kommunen kreve betaling fra de som er på dagopphold.

TIL § 8 KLAGE

Vedtak om fastsettelse av vederlag etter forskriften kan påklages. Klagen sendes til det forvaltningsorgan som har fattet vedtaket, se merknader til § 2 første ledd. Klageinstans er fylkesmannen. Dette gjelder uavhengig av hvilket organ innen kommunen som har truffet vedtaket. Fylkesmannen kan etter forvaltningsloven § 34 prøve alle sider av saken og herunder ta hensyn til nye omstendigheter.

Vedtaket om vederlag kan påklages av beboeren, dennes nærmeste pårørende og verge. Også andre som måtte ha rettslig klageinteresse kan klage,

jfr. forvaltningsloven § 28. De "nærmeste pårørende" kan f.eks. være ektefelle, samboer, barn, foreldre eller søsken.

TIL § 9 IKRAFTTREDELSE

Forskriften gjelder fra 1. juni 1995. Endringene fastsatt ved forskrift av 18. desember 1998 gjelder fra kunngjøringstidspunktet i Norsk Lovtidend.

Lagt inn 30. desember 1998 av Statens forvaltningstjeneste, ODIN-redaksjonen

Helse- og omsorgsdepartementet

TEMA

Kommunale helse- og omsorgstjenester

Regjeringen.no

Ansvarlig for Helse- og omsorgsdepartementets sider:

Ansvarlig redaktør: Liv Merete Wiker

Nettredaktør: Andreas Keus

Telefon: 22 24 90 90

E-post: postmottak@hod.dep.no

Ansatte i HOD: Depkatalog

Organisasjonsnummer: 983887406

Utviklingsavdelinga

SAKSFRAMLEGG

Sakshandsamar:	OMR	Arkivsaknr:	2016/673
		Arkiv:	130

Utvalsaksnr	Utval	Møtedato
47/16	Komite for næring, kultur og idrett	13.06.2016
21/16	Eldrerådet	13.06.2016
7/16	Råd for menneske med nedsett funksjonsevne	13.06.2016
126/16	Formannskapet	14.06.2016
30/16	Komite for Helse og omsorg	15.06.2016
52/16	Maritim og teknisk komite	20.06.2016
25/16	Komite for oppvekst	21.06.2016

PLANBEHOV I HERØY KOMMUNE 2016-2020

Møtebehandling:

Leiar for Utviklingsavdelinga Jarl Martin Møller orienterte.

Tilråding frå Eldrerådet og Råd for menneske med nedsett funksjonsevne vart delt ut.

Formannskapet kom med slik ny tilråding:

- Herøy kommune bør samordne samfunnsdelen sin handlingsdel og økonomiplanen.
- Herøy kommune vil vurdere å oppheve eldre reguleringsplanar som ikkje er realisert.
- Herøy kommune vil delta i interkommunale plansamarbeid der Herøy har interesser

Vedtak i Formannskapet - 14.06.2016

- Herøy kommune bør samordne samfunnsdelen sin handlingsdel og økonomiplanen.
- Herøy kommune vil vurdere å oppheve eldre reguleringsplanar som ikkje er realisert.
- Herøy kommune vil delta i interkommunale plansamarbeid der Herøy har interesser

Møtebehandling:

Tilråding i Råd for menneske med nedsett funksjonsevne - 13.06.2016

Møtebehandling:

Tilråding i Eldrerådet - 13.06.2016

Møtebehandling:

Komite for næring, kultur og idrett kom med framlegg om slik tilråding:

- Herøy kommune bør rullere samfunnsdelen sin handlingsdel og økonomiplanen med sikte på ei samordning.
- Herøy kommune vil vurdere å oppheve eldre reguleringsplanar som ikkje er realiserte.
- Herøy kommune vil delta i interkommunale plansamarbeid der Herøy har interesser.

Tilråding i Komite for næring, kultur og idrett - 13.06.2016

- Herøy kommune bør rullere samfunnsdelen sin handlingsdel og økonomiplanen med sikte på ei samordning.
- Herøy kommune vil vurdere å oppheve eldre reguleringsplanar som ikkje er realiserte.
- Herøy kommune vil delta i interkommunale plansamarbeid der Herøy har interesser.

Tilråding:

...

Særutskrift:
Utviklingsavdelinga

Vedlegg

- 1 Oversikt over godkjende reguleringsplanar per mai 2016
- 2 Oversikt over godkjende samfunnsplanar per mai 2016

Saksopplysningar:

Plan- og bygningslova § 10-1 seier at kommunestyret skal minst ein gong kvar valperiode, og seinast eitt år etter konstituering, utarbeide og vedta ein kommunal planstrategi. Denne skal omfatte ei drøfting av kommunens strategiske val knytt til samfunnsutvikling, som omfattar langsiktig arealbruk, utfordringar innan miljø og sektoren si verksemd, saman med ei vurdering av kommunens planbehov i gjeldande valperiode.

Innan utgangen av oktober 2016 skal kommunestyret ha godkjent den kommunale planstrategien for perioden 2016 – 2020. Planstrategien skal mellom anna gi ei oversikt over kva kommunale planar som finst, om eksisterande og godkjente planar skal vidareførast eller opphevast og kva planar som bør utarbeidast i planperioden (som er lik kommunestyreperioden). I handsaminga skal kommunestyret også ta stilling til om kommuneplanen eller delar av denne skal reviderast eller om planen skal vidareførast utan endringar. Gjennom planstrategien legg kommunestyret grunnlaget for prioritering av administrative ressursar knytt til planarbeid.

Forslag til milepårsplan for arbeid med kommunal planstrategi:

Mai	Vedtak i formannskapet om oppstart av arbeid med kommunal planstrategi 31.5.16
Juni	Sak til formannskap, komitear og råd for innspel til arbeidet i veke 24 og 25.
September	Vedtak i formannskap om offentleggjering og godkjenning av kommunal planstrategi 6.9.16 Offentleggjering av kommunal planstrategi og høyringsperiode 16.9.16 – 14.10.16
Oktober	Innstillingsvedtak om godkjenning i formannskapet 18.10.16 Eigengodkjenning av kommunal planstrategi i kommunestyret 27.10.16

Som oppfølging av vedtaket i formannskapet 31.5.2016 får no lokale komitear, råd og andre høyringspartar tilsendt brev med informasjon om arbeid med Kommunal planstrategi 2016 – 2020 med oppmoding om å kome med innspel til planbehov i planperioden.

Vedlagt ligg oversikt over dagens planar i kommunen. Utviklingsavdelinga ber om at det vert særleg sett på planar som gjeld dykkar ansvarsområde, men de står fritt til å kommentere alle delar av gjeldande planstrategi.

Gjeldande *Planstrategi for 2012-2016* finn de på Herøy kommune sine heimesider på lenka under eller ved å nytte søkjeordert *lokale planar* i søkjefeltet.

<http://www.heroy.kommune.no/nyhende/lokale-planar-for-heroy-kommune.15286.aspx>

Vurdering og konklusjon:

Utviklingsavdelinga ber om særleg tilbakemelding på fylgjande problemstillingar:

- Skal Herøy kommune revidere *Kommuneplanen* med sikte på å samordne *Økonomiplanen* og *Samfunnsdelen sin handlingsdel*?
- Skal Herøy kommune vurdere å oppheve eldre godkjende reguleringsplanar der utbygging ikkje er starta opp? Evt. kva planar bør opphevast?
- Skal Herøy kommune delta i interkommunale planarbeid? Evt. kva planar bør Herøy kommune spele inn som aktuelle som interkommunale prosjekt?

Fosnavåg, 02.06.2016

Olaus-Jon Kopperstad
Rådmann

Jarl Martin Møller
Avd.leiar

Sakshandsamar: Ole Magne Rotevatn

Godkjente reguleringsplanar per mai 2016

Planid	Plannavn	Plantype	Ikraft.
196801	Nykreim	Eldre reguleringsplan	07.02.1968
196901	Kvalsund Nerlandsøy	Eldre reguleringsplan	06.03.1969
197301	Bergsøy/Bendal	Eldre reguleringsplan	19.10.1973
197601	Trolldalen/Storeneset	Eldre reguleringsplan	24.08.1976
197602	Frøystad	Eldre reguleringsplan	30.09.1976
197701	Kvalsvikeidet	Eldre reguleringsplan	09.06.1977
197801	Dragsund	Eldre reguleringsplan	07.02.1978

Planid	Plannavn	Plantype	Ikraft.
197901	Feirelia	Eldre reguleringsplan	17.12.1979
198101	Fosnavåg/Kleiva	Eldre reguleringsplan	06.07.1981
198201	Bø/Arhaug	Eldre reguleringsplan	10.04.1981
198202	Remøy	Eldre reguleringsplan	22.12.1982
198601	Eggesbønes/Grønhaugen	Eldre reguleringsplan	21.03.1986
198602	Eggesbønes/ alder og Sjukeheimsområde	Eldre reguleringsplan	21.11.1986
198701	Fosnavåg sentrum	Eldre reguleringsplan	27.03.1987
198702	Røyra	Eldre reguleringsplan	22.05.1987
198902	Fiskerihamn Leinevika	Eldre reguleringsplan	14.12.1989
198903	Jensholmen	Eldre reguleringsplan	02.05.2016
199101	Buholmlina	Eldre reguleringsplan	13.09.1991
199102	Veg Tarberg-Moltumyr	Eldre reguleringsplan	29.11.1991
199202	Langeneset Gnr. 9 Bnr. 85	Eldre reguleringsplan	18.12.1992

Planid	Plannavn	Plantype	Ikraft.
199301	Leine 1	Eldre reguleringsplan	29.01.1993
199302	Gang-sykkelveg Tuftene - Tjørnvåg	Eldre reguleringsplan	26.11.1993
199303	Lisjebøvegen	Eldre reguleringsplan	26.11.1993
199304	Fylkesveg 10 Moltu	Kommunedelplan	17.12.1993
199401	Vike/Toftedal	Eldre reguleringsplan	27.05.1994
199701	Veg Sande grense - Tarberg	Eldre reguleringsplan	10.04.1997
199702	Myrvåg Sjukeheim	Eldre reguleringsplan	06.05.1997
199703	Grisholmen	Eldre reguleringsplan	06.06.1997
199704	Runde Bustadfelt	Eldre reguleringsplan	21.11.1997
199901	Hjelmeseth	Eldre reguleringsplan	03.09.1999
199902	Mjølstadneset	Eldre reguleringsplan	12.02.1999
200002	Kvithaugsmyra	Eldre reguleringsplan	25.04.2000

Planid	Plannavn	Plantype	Ikraft.
200003	Fosnavåg sentrum - Holmsildkvartalet, Trebrygge 15m	Bebyggelsesplan ihht.Reguleringsplan	05.12.2000
200101	Veg Mjølstadneset	Eldre reguleringsplan	09.03.2001
200102	Myklebuståsen	Eldre reguleringsplan	28.05.2001
200103	Bergshaugen	Eldre reguleringsplan	12.10.2001
200104	Fosnavåg sentrum tomt F9	Eldre reguleringsplan	23.11.2001
200201	Herøy Kyrkje	Eldre reguleringsplan	07.03.2002
200202	Eggesbønes aust, industriområde	Eldre reguleringsplan	03.07.2002
200203	Skuleområdet på Remøy	Eldre reguleringsplan	19.12.2002
200204	Fosnavåg sentrum, Feie/Hansen-kvartalet	Eldre reguleringsplan	24.10.2002
200401	Idrettsområdet Bergsøy	Eldre reguleringsplan	16.09.2004
200501	Parkeringsplass ved Herøy kulturhus	Eldre reguleringsplan	10.02.2005
200601	Remøy gravplass	Eldre reguleringsplan	24.05.2006
200602	Fosnavåg Sentrum/Vestre del av hamneområde	Eldre reguleringsplan	02.11.2006

Planid	Plannavn	Plantype	Ikraft.
200603	Runde Miljøseier	Eldre reguleringsplan	14.12.2006
200604	Røyra 2	Eldre reguleringsplan	14.12.2006
200701	Myklebustvatnet Vest	Eldre reguleringsplan	25.01.2007
200702	Vålneset Hyttefelt	Eldre reguleringsplan	28.06.2007
200703	Småbåthamn på gnr. 31 bnr. 1 mfl	Eldre reguleringsplan	22.11.2007
200801	Kvalsund Teige	Detaljregulering	11.12.2008
200802	Reguleringsendring Leinøy skule	Detaljregulering	27.03.2008
200901	Skotholmen	Eldre reguleringsplan	05.03.2009
200902	Torvik Resort	Detaljregulering	11.06.2009
200903	Huldal	Detaljregulering	11.06.2009
200904	Fosnavåg sentrum - aust	Detaljregulering	22.10.2009
200905	Joakim-Marka	Detaljregulering	10.12.2009
200906	Leine 1 Skuletomt	Detaljregulering	10.12.2009

Planid	Plannavn	Plantype	Ikraft.
201001	Hestholmen hyttegrend	Eldre reguleringsplan	28.01.2010

201002	Vågsholmen	Detaljregulering	25.02.2010
201003	FV18-parsell Lene - Remøyholm	Detaljregulering	25.02.2010
201101	Sentrumsteigen gnr. 34 bnr. 99 og 374 mfl.	Detaljregulering	25.08.2011
201102	Gang og sykkelveg Torsethøgda - Kalveneset	Detaljregulering	15.12.2011
201103	Budaneset	Detaljregulering	19.05.2011
201201	Hotell og konsertsal i Fosnavåg sentrum	Detaljregulering	26.01.2012
201202	Aspevika hytteområde	Detaljregulering	26.01.2012
201203	Rådhuskvartalet	Detaljregulering	22.06.2011
201204	Bustadfelt på gnr. 37 bnr. 12 og 17 mfl.	Detaljregulering	22.03.2012
201205	Espeset gnr. 22 bnr. 2	Detaljregulering	23.02.2012
201206	Gang og sykkelveg Hjelmeseth	Detaljregulering	26.04.2012
201207	Gnr. 45 bnr. 9 i Dragsund	Detaljregulering	31.05.2012

Planid	Plannavn	Plantype	Ikraft.
201208	Eggesbøjordra gnr. 38 bnr. 2 mfl.	Detaljregulering	26.04.2012
201209	Myklebust vest	Detaljregulering	23.02.2012
201210	Campus Fosnavåg gnr. 29 og 37	Detaljregulering	26.04.2012
201246	Ny innfartsveg til Fosnavåg	Områderegulering	25.04.2013
201247	Indre Bergsøy	Områderegulering	27.11.2014
201250	Kommuneplan for Herøy - arealdel	Kommuneplanens arealdel	30.10.2014
201251	Hjelmeseth 2	Detaljregulering	13.12.2012
201253	Feriesenter Røyra	Detaljregulering	25.10.2012
201255	Tovågen Bustadfelt	Detaljregulering	27.09.2012
201256	Hjelmeseth 4	Detaljregulering	23.02.2012
201257	Planfri kryssing Frøystadskaret	Detaljregulering	22.11.2012
201258	Indre Leine Bustadfelt	Detaljregulering	25.04.2013
201262	Reguleringsendring Vågsholmen	Detaljregulering	29.08.2013

Planid	Plannavn	Plantype	Ikraft.
201263	Fosnavåg Hamn	Områderegulering	26.03.2015
201266	Nærøykrysset	Detaljregulering	25.04.2013

201268	Gang og sykkelveg Sandvika-Stokksundkrysset	Detaljregulering	27.08.2015
201275	Detaljreguleringsplan - bustadområde på Nerøy	Detaljregulering	27.11.2014
201277	Myklebuståsen 2	Detaljregulering	23.02.2012
201279	Gnr. 37 bnr. 384 mfl.- Herøysenteret	Detaljregulering	25.10.2012
201280	Koparstad gnr. 3 bnr. 4 og 11 mfl.	Detaljregulering	30.08.2012
201283	Frøystad Bustadfelt 2	Detaljregulering	26.04.2012
201284	Huldal aust	Detaljregulering	26.03.2015
201286	FV654 Indre Herøy-Stoksund	Detaljregulering	28.05.2015
201289	Reguleringsendring for Sjøside Eigedom	Detaljregulering	28.11.2013
201301	Detaljreguleringsplan for gnr. 42, bnr.1 (Lanternen marina)	Detaljregulering	27.08.2015
201304	Detaljregulering Eggesbøjorda, F/K/O	Detaljregulering	26.03.2015
201308	Detaljreguleringsplan gang og sykkelveg Moltustranda	Detaljregulering	30.04.2015

Planid	Plannavn	Plantype	Ikraft.
201309	Detaljreguleringsplan gang- og sykkelveg Sandvika -	Detaljregulering	27.08.2015
201311	Reguleringsendring Tovågen bustadfelt	Detaljregulering	11.02.2014
201312	Myrabakken bustadfelt	Detaljregulering	26.03.2015
201401	Trolldalen gnr. 55 bnr. 19 mfl.	Detaljregulering	28.05.2015
201405	Hjelmeseth 3	Detaljregulering	30.10.2014
201409	Reguleringsendring Myklebust vest 2	Detaljregulering	28.05.2015
201503	Detaljregulering for deler av sjukeheimsområdet på Eggesbønes	Detaljregulering	25.06.2015

Planar i Herøy kommune mai 2016

Overordna planar for Herøy:	Vedtak
Planstrategi for Herøy kommune 2012-2016	K-sak 201/12, 13.12.2012
Kommuneplan for Herøy, samfunnsdel	K-sak 132/13, 24.10.2013
Kommuneplan for Herøy, handlingsprogram	K-sak 132/13, 24.10.2013
Kommuneplan for Herøy, arealdel	K-sak 137/14, 30.10.2014

Kommunedelplanar for Herøy:	Vedtak
Kommunedelplan for idrett, fysisk aktivitet og friluftsliv 2011-2014	K-sak 182/10, 16.12.2010
Kommunedelplan for Herøy – Avlaupsplan 2016-2022	<i>Under revidering</i>
Kommunedelplan for trafikktrygging 2015-2018	K-sak 169/14, 17.12.2014
Klimaplan for Herøy 2009-2013	K-sak 4/10, 28.1.2010
Kommunedelplan for fiskerihammer	
Kommunedelplan for Herøy - Bustadpolitikk 2015-2019	K-sak 44/16, 17.3.2016
Kommunedelplan for Moltu fv.10 (arealplan)	K-sak 144/93, 17.12.1993
Kommunedelplan for helse og omsorg 2013-2020	K-sak 21/14, 27.2.2014
Hovudplan vassforsyning 1991	Ukjent
Kommunedelplan for Herøy – Strategisk næringsplan 2016 - 2020	<i>Under revidering</i>

Tema/ sektorplanar for Herøy:	Vedtak
Frivilligplan for Herøy 2012-2015.	K-sak 65/12, 26.4.2012
Alkoholpolitisk plan 2016-2020.	<i>Under revidering</i>
Rusmiddelpolitisk handlingsplan 2008-2012.	K-sak 65/08, 29.5.2008
Pandemiplan med delplanar for: <ul style="list-style-type: none"> - Helse - Pleie- og omsorg - Bu- og habilitering 	Sist rev, 04.08.2009
Plan for førebyggjande tiltak for barn og unge 2009-2012.	K-sak 57/09, 14.5.2009
Plan for kriseleieing Beredskapsplan for Herøy kommune	K-sak 63/98, Ajournført mars 09, Ber-sak 3/99
Forvaltningsplan for seks statlege/ kommunale friluftsområde i Herøy kommune 2009.	Ukjent
Strategi for investering, drift og vedlikehald av kommunale bygg	K-sak 162/12, 27.9.2012

Avdeling for Barn, Familie og Helse

SAKSFRAMLEGG

Sakshandsamar:	MAYERT	Arkivsaknr:	2016/498
		Arkiv:	411

Utvaksaksnr	Utval	Møtedato
31/16	Komite for Helse og omsorg	15.06.2016
	Formannskapet	16.08.2016
	Kommunestyret	25.08.2016

ENGASJEMENTSTILLING SOM PROGRAMRÅDGIVAR I FLYKTNINGTENESTA

Tilråding:

Det vert lyst ut ei 100% 2- årig engasjementstilling i flyktingtenesta. Løna skal dekkast av flyktingmidlane/flyktingfondet.

Særutskrift:

- Barn, familie og helse
- Internasjonal skule
- Personal
- Økonomi

Saksopplysningar:

Kommunestyret gjorde slikt vedtak i K sak 66/15:

- «1. Herøy kommune kan ta i mot og busette inntil 10 ekstra kvoteflyktningar i 2015 og 2016. Dette kjem i tillegg til dei 10 vi har vedtatt å ta i mot i K-sak 153/09.*
- 2. Det ekstra integreringstilskotet skal gå uavkorta til arbeidet med flyktningane, jmf utrekning i saka. Avdelingane vil justere budsjettet når kommunen veit kor mange born og vaksne som kjem. Det vert lagt til grunn at det ikkje er rom for nye tiltak utover ramma av integreringstilskotet.*
- 3. Alle ressursar knytt til stillingar skal vere engasjementsstillingar på 2 år, med moglegheit for forlenging gitt den vidare situasjonen.*
- 4. Eigedomsavdelinga må skaffe private bustadar om der ikkje er ledige kommunale bustader.»*

Dei vaksne flyktningane har rett og plikt til å delta på Introduksjonsprogram for flyktningar. Det er eit opplæringsprogram som går over to år for dei fleste deltakarane. Dersom ei person kjem seg i løna arbeid, kan Introduksjonsprogrammet verte avslutta tidlegare. I andre tilfelle kan ein deltakar få innvilga eit tredje år dersom det er behov for det.

Introduksjonsprogrammet er eit heilårleg program, og det skal vere på 37,5 timar pr. veke. Det skal innehalde norsk og samfunnsfag, og anna kvalifiserande opplæringstilbod. Det kan vere språkpraksis, arbeidspraksis, eller undervising om andre tema som det er viktig at flyktningane kjenner til for å kunne delta i samfunns- og arbeidsliv. Undervising i norsk og samfunnsfag vert gitt av Internasjonal skule. Alle får 20 undervisningstimar i veka som i introduksjonsprogrammet blir rekna som 25 timar, for leksetida er inkludert i den tida. Så har dei 4 timar leksehjelp med lærar; altså får dei her 29 timar i veka.

Då blir det 8,5 timar i veka som flyktningkontoret skal finne program til den enkelte.

Når dei kjem opp på første språknivået (A1), går dei aller fleste ut i språkpraksis; av og til på ettermiddagstid, av og til heile dagar og av og til ein kombinasjon. Nokre kjem opp på nivå A1 etter eit halvt år, men dei fleste flyktningar treng eit år for å kome dit. Undervisningstilbodet blir gradvis mindre til lenger opp i språknivå dei kjem.

Det er særskilt viktig med Programrådgivar i perioden før flyktningane kan tilstrekkeleg norsk til å kunne vere i ein språkpraksisplass.

Introduksjonsprogrammet er heilårleg, dvs. at flyktningane ikkje har meir enn 5 veker ferie. Det betyr at flyktningane også må ha innhald i programmet sitt når skulen tek ferie i haust-, vinter-, og sommarferien, T. d må vi i år leige inn ferievikar i 5 veker for å dekke opp undervising til flyktningane før dei får ferie.

Det var planlagt at dei tilsette frå flyktningtenesta skulle ha fast møtetid på Internasjonal skule, og fekk eit kontor disponibelt til det. Grunna kapasitetsproblem, mellom anna på grunn av svært ressurskrevjande flyktningar vi mottok i 2015, og det at vi tok mot 18 personar, dei fleste på hausten, har dette ikkje vorte gjennomført.

Rolla til programrådgivaren vil vere å gi opplæring og informasjon i ulike tema som ikkje vert gitt av Internasjonal skule, og ha oppfølging i språkpraksis. Kunnskapen som ein får i språkpraksisen, vil då kunne vere tema for diskusjon og verte brukt i opplæringa av flyktingen. Dette er noko flyktingtenesta ikkje har kapasitet til i dag. Det vert ikkje gjort av Internasjonal skule då dei berre har ansvar for norskopplæring og samfunnsfag. Dersom programrådgivaren hadde vore på skulen i gitte periodar, ville det avlaste lærarane om spørsmål som dei får av flyktingane om ulike tema som ikkje har med norsk og samfunnskunnskap å gjere.

NAV har ikkje starta opp med faste møte på Internasjonal skule, men det er under planlegging. Formålet med dette er at flyktingen skal få informasjon om kva NAV kan hjelpe dei med, og opplæring i kva som vert kravd av oss som arbeidstakarar for å vere i arbeid. Møta vil også vere til nytte for NAV slik at dei veit kva flyktingane har behov for av hjelp etter at Introduksjonsprogrammet er ferdig. Når det nærmar seg slutten av Introduksjonsprogrammet vil det vere naturleg at det vert felles møte mellom flyktingen, NAV og programrådgivaren. Dette for å utveksle erfaring og kunnskap for å hjelpe flyktingen vidare i livet.

I flyktingtenesta er det i dag tilsett flyktingkonsulent og miljøterapeut.

Flyktingkonsulent

- Har ansvaret for å halde kontakt med IMDi vedkomande busettingar av nye flyktingar og utfordringar rundt dette.
- Sende informasjon ut til andre instansar når mottak er bestemt, kven dei er og kvar dei skal bu.
- Sende krav og passe på at vi får det vi har krav på av integreringstilskot.
- Mottak og oppfølging av flyktingane etter dei har kome til Herøy. Informere dei om det dei treng for å kunne klare seg i Herøy kommune.
- Kartlegging, informasjon og oppfølging av lovpålagte oppgåver i Introduksjonsprogrammet.
- Samarbeidsmøter med flyktingtenesta i andre kommunar (Søre Sunnmøre flyktingforum).
- Hjelper flyktingar i ulike situasjonar og problemstillingar.
- Delta i ulike samarbeidsgrupper i kommunen ved behov.

Miljøterapeut

- Syte for alt det praktiske rundt mottak og etablering av flyktingane. Det er t.d. alt frå å møblere husvære, kjøpe dei klede, til å følgje dei til politiet for pålagt registrering, og samarbeide med skule og, barnehage og helsestasjon.
- Stå til disposisjon om praktiske spørsmål kring heim, skule, NAV, flyktingtenesta, helse og liknande.

Denne opplistinga er ikkje uttømande, det er ikkje alt ein kan lage rutinar på. Mange av dei som har kome til Herøy kommune dei siste åra har hatt behov for mykje oppfølging og hjelp.

Det vil verte utarbeidd stillingsskilddring for stillingane når programrådgivaren er på plass.

Kor mykje ressursar nyttar vi på flyktning i forhold til samanliknbare kommunar?

	Vedtak, flyktningar	Årsverk
Ulstein kommune	32 flyktningar	4
Ørsta kommune	28 flyktningar (+ 4 EM, dei har bv. ansvar for)	3
Hareid kommune	15 flyktningar (+ 5 EM, dei har bv. ansvar for)	2
Volda kommune	28 flyktningar	4 årsverk, og jobbar med å få på plass årsverk nr. 5

Herøy kommune har vedtak på 20 flyktningar, og har 2 årsverk i flyktingtenesta. Dette syner at Herøy kommune ligg lågare i årsverk enn nabokommunane. Forsking viser at ved å bruke ressursar på Introduksjonsprogrammet så får ein det att i andre enden ved at sosialhjelpsbudsjettet vert redusert fordi flyktingen kjem seg i arbeid og vert økonomisk sjølvstendige. Molde kommune har t.d svært god erfaring med dette.

Rælingen kommune, ein av dei kommunane som gjer det svært bra i busetjing og integreringsarbeidet, skal t.d busette inntil 40 flyktningar i 2016, og dei har 7,9 årsverk i flyktingtenesta. Herøy kommune skal busette inntil 20 flyktningar i 2016 og vi har 2 årsverk til denne oppgåva.

Herøy kommune brukar lite ressursar i flyktingtenesta samanlikna med andre kommunar. Det gjer oss svært sårbare ved fråver, og aukar slitasjen på dei som alt jobbar i denne tenesta.

Vurdering og konklusjon:

Rådmannen har arbeidd med nedbemanning for å få til eit nødvendig økonomisk handlingsrom. Eg er difor kritisk til alle innspel om nye driftsutgifter. Men i dette tilfellet kan det vere ein risiko for at «ein sparer seg til fant». Manglande satsing på integrering og kvalifisering for arbeidslivet, kan føre til at flyktingane ikkje kjem seg i arbeid og vert gåande på økonomisk sosialhjelp.

Introduksjonslova krev at flyktingane skal starte opp med Introduksjonsprogram innan 3 månader etter at dei kjem til busetjingskommunen. Då dei har ulikt utdanningsnivå frå heimlanda sine, er dei på ulike opplæringsnivå, og treng individuelt tilpassa opplæring. Dette er eit svært krevjande arbeid, og eit arbeid som er viktig for at flyktingane skal kome seg vidare i arbeidslivet eller utdanning. Det krev større ressursar for å klare dette enn det flyktingtenesta rår over i dag. Det er difor behov for å opprette ei toårig engasjementstilling som programrådgivar. Stillinga skal ligge i avdeling Barn- familie og helse, og høyre til i flyktingtenesta. Det er tenkt at den som får jobben, skal arbeide tett saman med Internasjonal skule og flyktingteamet.

Det å få på plass ein programrådgivar i 100% stilling vil styrke flyktingtenesta og gjere tenesta mindre sårbar då ein har fleire som kan arbeide med sakene. Ein vil også få ei langt betre oppfølging av flyktingane, noko som vil fremje god integrering i herøysamfunnet

Personen som vert tilsett i stillinga må ha 3- årig høgskuleutdanning.

Målet med denne styrkinga av tenestene er å dyktiggjere flyktingane så dei kan verte godt integrerte i herøysamfunnet og lære seg våre normer og reglar. Det vil også styrke sjansane deira til å kome seg i løna arbeid og på den måten kunne forsørgje seg sjølve, og ikkje vere avhengig av supplerande økonomisk sosialhjelp lenger enn naudsynt. Ein vil også spare driftsutgifter i høve innleige av vikarar i feriane.

Konsekvensar for folkehelse:

Det å gi betre opplæring til flyktingane, vil føre til at dei får auka livskvalitet. Ei god integrering vil fremje trivsel og evna til å kunne klare seg godt i herøysamfunnet.

Konsekvensar for beredskap:

Ingen kjente.

Konsekvensar for drift:

Utgiftene til denne stillinga skal dekkast av integreringstilskotet som kommunen får for mottak av flyktingar. Desse midlane er meint å gå til busetjing og integrering. Denne stillinga vil såleis ikkje føre til auke i det ordinære budsjettet til kommunen.

Fosnavåg, 08.04.2016

Olaus-Jon Kopperstad
Rådmann

Inger Marie Tofthagen
Avd.leiar

Sakshandsamar: May Gunn Ertesvåg

Referatsaker

Referatsaker

NOTAT

Til: Avdeling for Barn, Familie og Helse

Frå: Dokumentsenter og politisk sekretariat

Saksnr
2015/697

Arkivkode
033

Dato
26.05.2016

BRUKARUTVAL

Eldrerådet handsama saka i møte 25.05.16 og gjorde slikt vedtak:

Vidare oppfølging av sak om brukarutval

RFF gir tilslutning til eldrerådet sin konklusjon om ikkje å opprette eit nytt brukarutval, men at ein heller nyttar eldrerådet og rådet for menneske med nedsett funksjonsevne godt.

Eldrerådet ber administrasjonen utarbeide eit informasjonsskriv om dette, og at saka vert sendt til vitande til helse- og omsorgskomiteen. Eldrerådet vil informere om saka i lokale media når vedtaket er forankra i helse- og omsorgskomiteen.

Hilde Bringsvor Skinnes
e.f.